

takšni, pri katerih hitro piskerc izkipi, pa se zopet tako naglo uleže, kateri kakor metulj ferfrajo od posla do posla, in nikjer obstanka nimajo, pri katerih sovraštvo in ljubezen, veselje in žalost, resnoba in čmernost si vrata podajajo. Ako nisi poklican, prizadevaj si pa, da boš poklican, premaguj samega sebe, in gospoduj sam nad sabo. Učenik, ki vodi toliko otročaje, vendar ne sme sam otročaj biti.

To je sicer res težavno, ali stanovitna volja vse premaga. Učenik, kedar prebira s svojimi otroci 27. vajo v „Drugem berilu“, si vendar tudi kaj more misliti, in nauk, ki ga tam dobi, na se obračati. Človek pa je slab, večkrat stori, kar mu ni všeč, pa ne stori tega, kar mu je všeč; pri vsem njegovem poslovanji, posebno pa pri šoli potrebuje pomoči od tega, ki pozna vse slabosti človekove, in svoje pomoči nikomur ne odreče.

Pedagogične pisma.

Dragi moj Barovič!

Pišesh mi, dragi moj, da se ti učiteljska služba od začetka prav težka zdi. Kaj tacega od tebe slišati je lepo in te tudi časti, in kaže, da si ponižen, in ta čednost je dan današnji kaj redka prikazen. Ohrani to čednost, in zmagal bodeš, in zapomni si pregovor: „Kjer je veliko dima pred očmi, tam se ne vidi daleč“. — Ostani pohleven, in prizadevaj si za lepo vedenje in obnašanje, naj te že potem tvoji sosodje zavidajo, černijo ali tvojo šolo v nič devljejo, kakor jim drago, — to naj te nikar ne moti.

Omika pa pride le iz občenja, iz družinskega življenja. Prideš med ljudi, opazuj jih, posebno pa se oziraj na tiste, ktere spoštuješ. Od teh se naučiš naj boljšega, kar je mogoče — pošten človek biti. Njihovo obnašanje je pravo, je cvetje pravne izobrazenosti. Njihovo vedenje in zadržanje posnemaj! Da pa to lažje izpelješ, čuj sam nad sabo, in gospoduj svojim strastim. Ne govori nikdar kaj nerodnega, in sirovo govorjenje naj ne pride iz tvojih ust. Kako zaničljiv bi bil, ko bi se nad napakami svojih učencev pritoževal z besedami, ktere bi razodevale neotesanost in sirovost! Kaj tacega storiti se varuj! Pišesh tudi, da imaš v prostih urah dovolj posla, da se pripravljaš za šolski nauk prihodnjega dnč. Kaj tacega slišati, me veseli. Tudi jaz tega ne opusčam. Tako

podučujemo varnejše, terdnejše, močnejše. Ko bi slišal govoriti: „Učenik, ki se pripravlja za šolski nauk, ne vé in ne razumé ničesar“. Še ne zmenl se za tako govorjenje; tistim, ki tako čenčajo, se jim še ne sanja od imenitue učenikove naloge.

Pišes tudi, da še le sedaj veš, kako malo da veš. — Dobro. — To je začetek vsega znanja. Toliko nevtrudljivše in serčnejše se bodeš boril. Trudi se, boruj se, ohrani svojo dušo čisto in neomadeževano; Bog te bo ljubil, on ti bo moč dal, in tvoje delo se bode odsedalo. Zahvaljuješ se mi, ter praviš, da ti pedagogične bukve, ktere sem ti poslal, dopadajo. Le pridno jih porabljuj! Kar v njih najdeš dobrega in koristnega, naj se pri tebi v meso in kri spremeni, in od tega podajaj svojim učencem. Prizadevaj si, da bodeš govoril prosto, brez lepotičenja, lahko umevno in prepričano, mikavno in vablljivo. Radi te bodo učenci poslušali, s teboj občevali, ker te razumejo, ker veš njih duha buditi. Beseda svetla in gorka kakor solnčni žarki se bode prijela tal otroških serc, in naj lepše in zlahtnejše cvetice bodo iz njih prirastle. In glej ti si njih stvarnik, — cvetice se prikažejo in cvetejo. Blagor tebi, kako bogato si obdarovan! Pridno prebiraj tudi odgojilne spise. Kar v njih potrebnega v daljno izobraženje najdeš, posnemi iz njih, in si zapiši. Človek se nikdar ne izuči. Se vé da se najdejo ljudje, ktere razžališ, ako jim svetuješ, da naj to ali uno beró; nekteri se pa takim spisom posmehujejo, rekoč: „Starši in učeniki že dobro vedo, kaj morajo storiti. Bolj pogosto ko se čujejo take besede, bolj potrebni so takšni spisi. Praviš, da si žalosten, kedar kaj takšnega slišiš. Kaj bi ne bil, senca gre za lučjo, in ta tudi mora biti. Le podučevanja drugih nikar ne zaničuj; bodisi, da slišiš skušene može govoriti, ali kakšne dobre bukve ali kakšen pedagogičen list bereš.

Kmalí mi odpiši, da bode zopet kaj vedel govoriti

tvoj prijatelj

Govorič.

Migljeji o „Drugem berilu“.

Zapisal J. Gros.

Huda ura.

(Str. 67.)

I.

O tem spisu ima učitelj lepo priliko, da učencem govori